

La fiera

Direcció: Salvador Calvo **Guió:** Alejandro Hernández **País:** Espanya **Durada:** 113 min **Any:** 2026 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Carlos Cuevas, Miguel Bernardeau, Miguel Ángel Silvestre... **Música:** Roque Baños **Fotografia:** Ángel Iguácel **Distribuïdora:** The Walt Disney Company **Estrena a Espanya:** 06/02/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Explica la història de Carlos Suárez, Darío Barrio i Álvaro Bultó, tres amics als quals els unia la seva passió pels esports extrems, que descobreixen l'experiència més propera a volar: el salt BASE amb vestit d'ales. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Vol, risc i amistat al límit de la vida

La nova pel·lícula de Salvador Calvo s'endinsa a la història real dels pioners del salt BASE amb vestit d'ales a Espanya per explorar l'adrenalina, la por i la fragilitat humana

La fiera, dirigida pel guanyador del Goya **Salvador Calvo**, és molt més que una pel·lícula sobre esports extrems. El cineasta se submergeix —de manera emocional i visual— en la relació **complexa entre llibertat, risc, amor i amistat**, traçant un retrat dels qui viuen permanentment al límit, literalment volant sobre l'abisme. Basada en fets reals i protagonitzada per **Carlos Cuevas, Miguel Bernardeau i Miguel Ángel Silvestre**.

Des de les primeres escenes, **La fiera** adopta una **estètica propera al documental**: els protagonistes s'asseuen davant d'una càmera per oferir el seu testimoni directe sobre els fets viscuts. Aquest format trenca les barreres amb l'espectador i genera una sensació de proximitat, convertint-lo en **testimoni directe de les seves pors, alegries, anhels i contradiccions**. Sabem des de l'inici que alguna cosa no anirà bé, no només per l'absència de certs rostres, sinó per la pròpia manera com decideix explicar-se la història.

La banda sonora, composta per **Roque Baños**, aconsegueix un visionat més immersiu. La combinació de música original amb sons propis del flamenc —cant, taloneig i picament de mans— funciona com un batec emocional que intensifica tant els moments de màxima tensió com les transicions cap a la tristesa i la introspecció.

La veritable ànima de **La fiera** rau en els seus personatges. **José Manuel Poga**, encara que en un paper secundari, brilla com un Chana eufòric que abraça el risc sense por. **Miguel Ángel Silvestre** construeix un personatge carismàtic i desafiador, algú que ha perdut la por i defensa el seu estil de vida amb una convicció provocadora. Davant d'ells, **Miguel Bernardeau** ofereix una interpretació més continguda i commocionada: és l'únic que reflecteix la por real, al vertigen que pocs admeten. **Carlos Cuevas**, probablement en la interpretació més sentida, encarna Carlos Suárez, un home derrotat per les pèrdues, però incapaç de renunciar a aquest estil de vida. El que queda clar és que el repartiment ha aconseguit forjar una amistat genuïna que traspasa la pantalla.

De manera subtil, però constant, la pel·lícula planteja una pregunta que va més enllà de l'esport extrem: **fins a quin punt estem disposats a alimentar aquesta «fera» interior? Una figura imaginària que viu dins nostre i s'alimenta de l'adrenalina i el risc i la intensitat per sentir-se vida**. No és només una reflexió exclusiva dels saltadors BASE, sinó per a tots aquells que busquen en la intensitat el seu estil de vida.

La fiera també aborda amb sensibilitat la doble cara del risc: la responsabilitat. **La tensió sorgeix del fràgil equilibri entre la passió per volar i l'impacte que genera en les persones que esperen en terra ferma**. Familiars, parelles i amics viuen atrapats en la incertesa, la por i el dol anticipat, mentre que els protagonistes semblen indiferents al perill. En aquest sentit, també **s'exploren els prejudicis que envolten aquests esportistes**, sovint assenyalats com persones que «no valoren la vida», quan en realitat la seva mirada concep la vida com una cosa profundament bella que mereix aquesta intensitat, fins i tot sabent que la pèrdua forma part d'aquest camí.

Salvador Calvo maneja la narració amb una precisió admirable, anticipant la tragèdia sense necessitat de mostrar-la de manera explícita. L'espectador sent l'angoixa com si fos un ésser estimat més, avançant-se a l'impacte abans que passi. Aquesta estratègia narrativa, unida al format testimonial, construeix **un relat carregat de vertigen i bellesa tràgica**, on cada salt és alhora una celebració de la vida i un desafiament directe a la mort.

Amb la seva estrena a cinemes el 6 de febrer, **La fiera** es consolida no només com una pel·lícula sobre esports extrems, sinó com una lliçó de vida que **convida a gaudir del moment, a conviure amb la por i a romandre fidel a un mateix** malgrat les pèrdues. Dedicada a la memòria de Manolo Chana, Carlos Suárez, Darío Barrio i Álvaro Bultó, la pel·lícula emociona, reflexiona i roman en la memòria de l'espectador.

Sara Sanz González - 22minutoscon.com